

Paljon on saatu aikaan

Pakkausalan Ympäristörekisteri PYR Oy:n kymmenes toimintavuosi päättyy pian ja yhdestoista on alkamassa. Olemme saavuttaneet monta asiaa, joista voimme olla ylpeitä: PYR on ainoa eurooppalainen alan organisaatio, jolla on ISO 9001 laatusertifikaatti. Tänäkin vuonna toimintamme hyväksyttiin auditoinnissa ilman ainuttakaan poikkeamaa. Meillä on ainutlaatuinen tietorekisteri ja PYRin tilastot ovat sekä kattavat että luotettavat ja ne lähetetään eteenpäin täsmällisesti vaatimusten mukaisesti. PYR-merkin käyttö lisääntyy ja yritykset alkavat ymmärtää sen merkitystä entistä paremmin. Ensi vuonna alkava kampanja kertoo myös kuluttajille sen, että yritykset hoitavat pakkauksiin kohdistuvat hyötykäyttövelvoitteensa ja siksi niillä on oikeus käyttää PYR-merkkiä.

Suomen hyötykäyttöjärjestelmän kustannukset

PYR korottaa yrityksiltä perittäviä liittymis- ja vuosimaksuja vuoden 2008 alussa. Edellisen kerran PYR nosti hintoja kaksi vuotta sitten. Tuleva kahdeksan prosentin hintojen korotus johtuu yleisestä kustannustason noususta ja se on laskettu PYRin toimintaperiaatteen mukaisesti, siten että PYR on voittoa tavoittelematon yritys. Tuottajayhteisöjen perimät pakkausten hyötykäyttö hinnat muuttuvat materiaalista riippuen, osa säilyy ennallaan, osa nousee. Suurin muutos koskee puupakkausten hyötykäyttöhintaa. Hintojen korotuksista huolimatta maamme hyötykäyttöjärjestelmä on edelleen erittäin edullinen muiden EU-maiden järjestelmiin verrattuna. Uudet hinnastot ovat nähtävissä edempänä tässä lehdessä.

Vaateita EU:sta

Pitkään kehitteillä ollut EU:n jätepuitedirektiivi on edennyt vaiheeseen, jossa keskustelua herättää se, onko direktiiviehdotukseen kirjattu viisiportainen jätehierarchyä jäykkä vaatimus vai voivatko tuotteiden elinkaaritarkastelu ja ympäristövaikutusten kokonaisarviointi antaa yrityksille mahdollisuuden tinkiä vaatimusten täyttämistä. Keskustelua aiheuttavat myös

muun muassa valmistuksen sivutuotteet ja end-of-waste -menettely eli kysymys siitä, milloin jäte ei enää ole jätettä vaan raaka-ainetta. Vaikuttaa siltä, etteivät EU:n parlamentti ja neuvosto pääse yksimielisyyteen jätepuitedirektiiviehdotuksesta. Tällöin ehdotus joutuu sovittelulautakunnan käsittelyyn ensi vuoden alkupuolella.

EU:n tasolla pakkausjätteen kierrätystavoitteiden nostoon ei tunnu olevan paineita vielä silloinkaan, kun vuoden 2008 tavoitteet muuttuvat vaatimuksiksi. Suurin syy siihen lienee se, että joidenkin EU:n uusien jäsenmaiden on saavutettava vuoden 2008 tavoitteet vasta vuonna 2014.

Jätelain kokonaisuudistus Suomessa

Ympäristöministeriö on asettanut jätealan lainsäädännön kokonaisuudistusta valmistelevalle työryhmän. Sen toimikausi alkoi 15.10.2007 ja päättyy 30.4.2010. Työryhmään kuuluvat jätealan keskeiset toimijat ja se voi asettaa jaostoja, joihin se voi

PYR tiedottaa

PYR tiedottaa on käytettyjen pakkausten hyötykäyttöalan tiedotuslehti, joka ilmestyy touko-, syys- ja joulukuussa.

JULKAISIJA
Pakkausalan
Ympäristörekisteri PYR Oy

Iso Roobertinkatu 1 A
00120 Helsinki
Puh. (09) 616 230
Faksi (09) 6162 3100
www.pyr.fi
pyr@pyr.fi

PÄÄTOIMITTAJA
Annukka Leppänen-Turkula

TOIMITUSNEUVOSTO
Annukka Leppänen-Turkula, PYR
Marja-Liisa Johansson, PYR
Reija Koistinen, PYR
Kaisa Nissi, PYR
Margareetta Ollila, PTR
Heikki Riste, PYR

kutsua ulkopuolisia asiantuntijoita. Viranomaisten mukaan valmistelu on avointa. Toimikauden aikana järjestetään useita kuulemistilaisuuksia ja jätelain kokonaisuudistusta on syytä seurata pakkausten ja pakkausjätteiden kannalta.

Hyötykäyttövastuu on pakkaajilla ja pakattujen tuotteiden maahantuojilla

Vuonna 2008 Suomessa on kaikesta pakkausjätteestä kierrätettävä yhteensä 55 prosenttia. Tämä on velvoite, joka Suomen on toteutettava kokonaisuutena. Tavoite on korkea, jos ajatellaan, että nyt olemme saavuttaneet hieman yli 40 prosentin kierrätysasteen. Tuottajayhteisöt yhteistyökumppaneineen tekevät kuitenkin jatkuvasti työtä materiaalikohtaisten lukujen ja siten myös kokonaiskierrätyksen nostamiseksi tavoitetasolle. Mukaan tarvitaan kaikki pakkaajat ja pakattujen tuotteiden maahantuojat - jokainen vapaamatkustaja tuo lisäkustannuksia muiden maksettavaksi.

Jättemäärät ja tilastot

Tilastokeskuksen ympäristötilaston mukaan vuonna 2003 Suomessa syntyi 119 miljoonaa tonnia jätteitä. Tästä määrästä 27 prosenttia muodostui rakentamisen jätemaasta, 21 mineraalien kaivamisesta, 19 metsätalouden hakkuutähteistä ja 18 maataloudesta pääosin eläinten lantana. Loput 15 prosenttia sisältävät teollisuuden, yhdyskuntien, energiantuotannon ja talon rakentamisen jätteet. Yhdyskuntajätettä syntyi 2,5 miljoonaa tonnia ja pakkausjätteet ovat osa sitä. Pakkausjätteitä syntyy noin 0,65 miljoonaa tonnia vuosittain ja siitä hyötykäyttöön menee noin 70 prosenttia. Kierrätys on osa hyötykäyttöä ja runsas 40 prosenttia pakkausjätteistä kierrätetään. Tilastojen mukaan pakkaukset muodostavat vain pienen osan Suomessa syntyvästä jättemäärästä ja ne hyödynnetään jo nyt paremmin kuin useat muut yhdyskuntajätteeseen kuuluvat jätteet. On kuitenkin hyvä muistaa, että pakkauksia ei suunnitella jätteiksi. Kun pakkaus on täyttänyt tehtävänsä ja toiminut logistisessa ketjussa oikein, se on joko kierrätettävä tai hyödynnettävä energiana, sillä hyötykäyttötavoitteet pitää saavuttaa Suomessa nyt ja tulevaisuudessa.

Annukka Leppänen-Turkula

Vuoden 2007 kansiteemamme on suomalainen kaupunki eri vuodenaikoina

KANNEN KUVA:
COMMA IMAGE

SISÄLTÖ 3/07

Toimitusjohtajan katsaus 2

PYR Oy:n liittymis- ja vuosimaksut vuonna 2008 4

TEEMA

PYRissä yhdistyvät pakkausalan historia, kokemukset ja tavoite..... 6

Pakkausten hyötykäyttö on Suomessa korkea..... 10

Puupakkausjätteen hyödyntäminen vähentää ympäristön kuormitusta 11

PYR JA YRITYKSET YHTEISTYÖSSÄ

Kierrätysmuovipullot tulevat Sinebrychoff myös valmistaa KMP:nsä.... 12

Tätivihreä on selkeä viesti..... 14

Nuorin pyriläinen Ville Paloniemi on alansa konkari..... 16

Tapahtumia, uutisia..... 18

ENGLISH SUMMARY

Review by the Managing Director 21

PYR's Registration and Annual Fees..... 22

TOIMITUSPÄÄLLIKKÖ
Sinikka Raivio, Edita Press Oy

ULKOASU
Petteri Kivekäs, Edita Design

PAINOPAikka
Edita Prima Oy, Helsinki 2007
Painettu paperille G-Print

PYR Oy:n liittymis- ja vuosimaksut vuonna 2008

Liittymismaksut sekä vuoden 2008 vuosimaksut ovat toimipaikkakohtaisia ja ne määräytyvät yrityksen viimeksi ilmoittaman liikevaihdon mukaan. Ennen vuotta 2008 liittyneet yritykset eivät toistamiseen maksa liittymismaksua. PYR lähettää vuosimaksulaskut pakkaajille tammikuussa.

Maksuluokka	Yrityksen toimipaikan liikevaihto M €	Toimipaikkakohtainen		Vuosimaksu-muutos 2007-2008
		liittymismaksu 2008 €+ALV	vuosimaksu 2008 €+ALV	
A	> 17	178	540	+ 8 %
B	1,7 - 17	124	356	+ 8 %
C	1,0 - 1,7	54	178	+ 8 %
D	< 1,0	32	0	---

Konserni tai muu useita toimipaikkoja omaava yritys voi tehdä toimipaikkojensa osalta yhteisen sopimuksen PYRin kanssa. Tällöin liittymis- ja vuosimaksuista myönnetään 20 prosentin alennus.

Liikevaihto vähemmän kuin miljoona euroa

PYRin rekisterissä on joukko yrityksiä, joiden liikevaihto on alle miljoona euroa. Vaikka tuottajavastuuveto ei tällaisia yrityksiä koske, moni on kuitenkin lähinnä imagosyistä rekisteröitynyt PYRiin. Se on mahdollista myös ensi vuonna pelkästään 32 euron liittymismaksun hinnalla. Etujen suhteen kaikki rekisteröityneet yritykset ovat tasavertaisia. Etuja ovat muun muassa PYR-merkin käyttöoikeus pakkauksissa ja markkinoinnissa, kolme kertaa vuodessa ilmestyvä PYR tiedottaa -lehti ja jäsen-todistus, joka uusitaan vuosittain ja lähetetään kaikille pakkaajille. Tärkeää on myös se, että PYR valvoo pakkaajien etuja. Jotta PYRin rekisterissä olevat tiedot olisivat aina ajan tasalla, kaikilta sopimuksen tehneiltä pakkaajilta tarkistetaan yhteyshenkilö- ja liikevaihtotiedot vuosittain. Pakkauksia koskevia tietoja ei pienimpien yritysten tarvitse ilmoittaa, eikä hyötykäyttömaksuja-kaan näin ollen peritä. Tilastojen kannalta on tietenkin suotavaa, että tiedot saataisiin pieniltäkin yrityksiltä. Mikäli yrityksen liikevaihto jonain vuonna ylittääkin miljoonaan euroon, yrityksestä tulee tuottajavastuuvollinen. Tällöin on hyvä, että PYRin toiminta ja pakkaajia koskevat säädökset ovat yritykselle ennestään tuttuja. Kaikkien rekisteröityneiden yritysten nimet ovat osoitteessa www.pyr.fi.

Viranomainen valvoo vapaamatkustajia

Pirkanmaan ympäristökeskus on se viranomainen, jonka tehtävä on valvoa, että pakkaajat ja pakattujen tuotteiden maahan-tuojat hoitavat lakisääteiset hyötykäyttövelvoitteensa. Käytännössä markkinoille toimitettujen pakkausten hyödyntäminen on yksittäiselle yritykselle lähes mahdotonta. Tuottajavastuuvollinen pakkaaja, joka ei ole sopimussuhteessa PYRin kanssa raportoi viranomaiselle miten se pakkauksensa hyödyntää asetettujen säädösten ja materiaali-kohtaisten tavoiteprosenttien mukaisesti. Viranomainen perii ilmoitusmaksun pakkaajalta ja valvoo, että hyödyntäminen toimii raportoidulla tavalla. Velvollisuutemme on ilmoittaa Pirkanmaan ympäristökeskukselle sellaisen tuottajavastuuvollisen pakkaajan nimi, joka ei ole tehnyt sopimusta kanssamme. Joudumme informoimaan ympäristökeskusta myös silloin, jos pakkaajan ja PYRin välinen sopimus jostain syystä purkautuu.

Pakkausten hyötykäyttöhinnat vuonna 2008

Joidenkin pakkausmateriaalien hyötykäyttöhinnat pysyvät ennallaan. Joidenkin materiaalien kohdalla hinnankorotus on kuitenkin tarpeen, koska hyötykäyttökustannukset ovat edelleen kohonneet ja vaatimukset ovat kiristyneet. Varsinkin Puupakkausten Kierrätys PPK Oy joutui nyt korottamaan hintaa prosentuaalisesti katsoen paljon. Tämä johtuu muun muassa siitä, että suomalaiset polttavat puupakkauksia, kuten kuormalavoja energiaksi huomattavan paljon. Näin ollen suuri määrä puupakkauksista jää kierrätyksen ulkopuolelle ja lain vaatima kierrätys tulee kalliiksi. Korotuksista huolimatta suomalaiset hyötykäyttöhinnat ovat muihin EU-maihin verrattuina alhaiset. Kaikkien pakkausmate-

riaalien uudet hyötykäyttöhinnat ja muutokset edelliseen vuoteen verrattuna näkyvät alla olevasta taulukosta. Tuottajayhteisöjen yhteystiedot ovat tämän lehden takakannessa.

Vuoden 2008 hyötykäyttömaksujen perusteena käytetään pakkaajien ja maahantuojien PYRille ilmoittamia vuoden 2007 pakkauskmääriä. Jos tietoja ei saada pyydettyyn päivämäärään mennessä, PYR perii 300 euron suuruisen myöhästyneiden tietojen käsittelymaksun. Ensimmäiset hyötykäyttölaskut lähetetään huhtikuussa ja varat PYR tilittää lyhentämättöminä tuottajayhteisöille hyötykäyttöä ja kierrätyksestä aiheutuvien kustannusten maksamiseen.

MATERIAALI	€/tn + Alv	Muutos % 2007-2008
Aaltopahvipakkaukset	2,5	± 0
Teollisuuskääreet/-säkit	8,4	± 0
Hylsy	8,4	± 0
Kuitupohjaiset kuluttajapakkaukset/kääreet	8,5	± 0
Kartonkiset nestepakkaukset	15,0	+ 15,4
Muovipakkaukset	23,0	± 0
Alumiinipakkaukset	18,0	+ 5,9
Tinapeltipakkaukset	18,0	+ 5,9
Teräspakkaukset	1,8	+ 5,9
Pantilliset juomatölkit (metalli)	-	
Pantittomat lasipakkaukset	10,0	± 0
Puupakkaukset	2,5	+ 108
Muut	-	

Mikäli yrityksen hyötykäyttölasku on yli 10 000 €, maksu laskutetaan kahdessa yhtä suuressa erässä siten, että 2. erä laskutetaan neljä kuukautta myöhemmin kuin 1. erä, kuitenkin viimeistään lokakuussa 2008. Todella vähän pakkauksia käyttävät yritykset maksavat vain PYRin vuosimaksun, sillä alle 20 euron hyötykäyttölaskuja ei lähetetä lainkaan.

PYRissä yhdistyvät pakkausalan historia, kokemukset ja tavoite

PYRin historiaa ei voisi olla ilman pakkausalan historiaa ja pakkausalan tulevaisuus olisi erilainen ilman PYRiä.

Näin voi vetää yhteen keskustelun, joka käytiin Pakkausalan Ympäristörekisteri PYR Oy:n kymmenvuotispäivän lähestyessä syksyllä 2007.

Suomalaisen pakkausalan, pakkaavan ja pakkauksia valmistavan teollisuuden, maahantuojien ja kaupan vuosikymmenien yhteistyö nähtiin pohjana myös pakkausten hötykäytön organisoinnille. Tämä sai vahvistuksensa 14.3.1995, kun pakkausalan ja ympäristöministeriön edustajat allekirjoittivat historiallisen yhteiskuntasopimuksen pakkausjätteen talteenotosta ja hötykäytön lisäämisestä.

Sitä, kuinka Suomessa syntyi pakkausten hötykäyttäjärjestelmä, jota maailmalla kiitetään, jopa kadelditaan, olivat kokoontuneet muistelemaan korkeimman hallinto-oikeuden hallintoneuvos **Lauri Tarasti**, ympäristöministeriön ympäristöneuvos **Olli Pakkala**, ministeriöstä eläkkeelle jäänyt ylitarkastaja **Juha Koponen**, Suomen Pakkausyhdistyksen toimitusjohtajan tehtävistä vuonna 2005 eläkkeelle jäänyt **Jorma Hämäläinen**, PYRin toimitusjohtajan tehtävistä vuonna 2006 eläkkeelle jäänyt **Christer Lindroos**, PYRin toimitusjohtaja **Annukka Leppänen-Turkula** sekä PYRin viestintäpäällikkö **Marja-Liisa Johansson**.

Tarasti käynnisti keskustelun lukemalla artikkelinsa ”Pakkaajille tuottajavastuu

jätehuollossa”, joka ilmestyi kymmenen vuotta sitten Suomen ympäristöjuridiikka-lehdessä. Tarastilla on ollut merkittävä vaikutus myös pakkausalan ja viranomaisten yhteistyöhön paitsi tuolloisena ympäristöministeriön kansliapäällikkönä myöhemminkin asiantuntijana monissa erityistehtävissä.

Aloitteentekijä pakkausala

Pakkausten hötykäytön järjestäminen liittyy EY:n yhdeksänkymmentäluvulla asettamiin vaatimuksiin, joiden tiedettiin ulottuvan Suomeenkin, vaikkei maamme vielä ollut yhteisön jäsen.

”Valmistelun voi katsoa alkaneen vuonna 1991 asetetun pakkaustyöryhmän myötä. Pakkaustyöryhmä jätti mietintönsä 26.2.1993, mutta EY:n pakkausdirektiivin ollessa vielä tuolloin työn alla pakkaustyöryhmä tyytyi kartoittamaan tilannetta eikä tehnyt yksityiskohtaisia ehdotuksia.

Pakkausala ryhtyi itse valmistautumaan Suomen Pakkausyhdistys ry:n vetämänä tulevaan kehitykseen ja päätti aktiivisesti osallistua pakkausalaa koskevien tavoitteiden toteuttamiseen.

Pakkausala ja ympäristöministeriö solmivat 14.3.1995 sopimuksen pakkausten talteenoton ja hyödyntämisen edistämi-

sestä Suomessa. Sopimuksessa asetettiin pakkausmateriaalin uudelleen käytön, kierrätyksen ja muun hyödyntämisen tavoitteet vuoden 2001 loppuun. Sopimuksen seuranta varten ympäristöministeriö asetti seurantaryhmän.

Sopimuksen oikeudellinen luonne herätti epätietoisuutta, koska Suomessa ympäristönsuojelussa sopimusperusteinen toiminta oli uutta. Sopimuksen noudattaminen perustui ainoastaan osapuolten tahtoon noudattaa sitä, eikä sillä voitu poiketa jätelain säännöksistä. Eduskunnan oikeusasiamies ei Suomen Luonnonsuojeluliitto ry:n kantelusta antamassaan päätöksessä katsonut asiassa ilmenneen lainvastaista tai virheellistä toimintaa.

Juha Koponen kiittää pakkausalan ja ympäristöministeriön 14.3.1995 solmimaa sopimusta tiiviydestä ja lyhydestä.

Lauri Tarastin mukaan Pakka-työryhmän niukka ja ristiriitainen työ tuotti pohjan jätelain muutoksehdotukselle ja valtioneuvoston päätökselle pakkauksista ja pakkausjätteistä.

Ympäristöministeriö asetti 1.3.1996 laajapohjaisen työryhmän valmistelemaan ehdotukset säädöksi, joilla saatetaan voimaan EY:n pakkausdirektiivi. Tämä Pakka-työryhmä, jonka puheenjohtajana allekirjoittanut oli, jätti 31.5.1996 ehdotuksensa.

Pakka-työryhmän niukka ja ristivetoinen työ tuotti pohjan jätelain muutoksehdotukselle ja valtioneuvoston päätökselle pakkauksista ja pakkausjätteistä. Pakka-työryhmän ehdotuksista ja niistä saaduista lausunnoista ympäristöministeriön virkatyönä laatimista ja usein kohdin muuttuneista ehdotuksista järjestettiin 17.1.1997 laaja kuulemistilaisuus.

Pakkausalan ehdottamasta pakollisesta tuottajarekisteristä oli tässä yhteydessä kokonaan luovuttu. Vielä käytyjen laajojen neuvottelujen jälkeen jätelain muutos ja valtioneuvoston päätös saatiin vihdoinkin hyväksytyksi.”

Sopimus normiohjauksen sijaan

– Tuohon aikaan ajateltiin, että kaikkea pitää säätää valtion yleisnormeilla. Tällaisesta sopimusperustaisuudesta ei ollut lainkaan ideoita, Tarasti muistutti.

Helsingissä valtioneuvoston juhlahuoneistossa oli 14.3.1995 sopimusta allekirjoittamassa edustajat liki 90 pakkausalan järjestöstä ja yrityksestä. Kun myöhemmin allekirjoittaneet lasketaan mukaan, sopimuksessa oli kaikkiaan 150 nimeä.

– Sopimuksen takana oli koko pakkausala, teollisuus, kauppa, pakkaajat, pakkausten valmistajat, maahantuojat, Leppänen-Turkula korosti.

Koposen mielestä näin asiaan saatiin aikaiseksi hyvä imu, toisin kuin ehkä jollain kovemmilla keinoilla. Hän viittasi Saksan kokemuksiin, Saksassa pakkausten hyötykäyttöä koskeva sopimus oli hankala nieltävä ja tuli kalliiksi.

Ainutlaatuinen yhteiskuntasopimus

Pakkausalan ja ympäristöministeriön sopimusta tavataan nimittää historialliseksi yhteiskuntasopimukseksi. Keskustelijointa pohditutti, liekö Suomessa muita vastaavanlaisia elinkeinoelämän ja valtionhallinnon välisiä yhteiskuntasopimuksia. Päätelmä oli, ettei vastaavaa ole.

Hämäläinen kiinnitti huomiota sopimuksen sisältämiin kahteen moraaliseen

Jorma Hämäläinen pitää PYRin syntyä luonnollisena vaiheena Suomen Pakkausyhdistyksen ja Pakkausteknologia - PTR ry:n muodostamassa ketjussa.

Christer Lindroosin mielestä Suomessa toteutetun tuottajavastuun parhaita ominaisuuksia on se, että se jaettiin.

sitoumukseen. - Ympäristöministeriö sitoutti yhteiskunnan kehittämään sellaisen lainsäädännön, jolla voidaan toteuttaa se, mihin pakkausala puolestaan sitoutuu, eli ottamaan talteen ja hyödyntämään pakkausjätettä.

Sopimusta luonnehdittiinkin yhteisen tahdon ilmaukseksi. Konkretia syntyi vasta valtioneuvoston päätöksessä 23.10.1997, tuottajayhteisöissä ja PYRissä.

Pakalan mielestä pakkausalan perinteinen yhteistyö ja historia sekä Pakkausyhdistyksen historia ja kokemukset myötävaikuttivat siihen, että pakkausten hyötykäyttöjärjestelmä saatiin Suomeen niin hyvin.

Koponen kiitti syntynyttä sopimusta tiiviyydestä ja lyhydestä. Hän vertasi sitä esimerkiksi Hollannin vastaavaan, joka oli noin sentin paksuinen asiakirja. - Minä kammoksuin sellaisia vaihtoehtoja, jossa mennään liian pieniin osasiin ja yksityiskohtaiseen ohjaukseen. Eli tärkeää oli sopimuksen henki!

Yhteistyöllä on pitkä historia

Hämäläinen, joka työskenteli Pakkausyhdistyksen toimitusjohtajana liki 30 vuotta, kiteytti pakkausalan varsinaisen historian alkaneen Suomessa toisen maailmansodan jälkeen. Tuota aikaa kuvaavat muun muassa maaltamuutto, teollisesti tehtyjen ja pakattujen elintarvikkeiden tarpeen kasvu, kauppojen muuttuminen kivijalkakaupasta valintamyymälöiksi.

Pakkausala järjestäytyi jo vuonna 1954, kun perustettiin Tehokkaan tuotannon tutkimustoimikunnan pakkausvaliokunta, Suomen Pakkausyhdistyksen edeltäjä. Pakkausteknologia – PTR ry perustettiin 1982 edistämään pakkausalan tutkimusta.

– Oli varsin luonnollista, että PYRin synty tapahtui tässä samassa ketjussa, hän sanoi.

Lindroos, joka puolestaan ennen PYRin toimitusjohtajuutta oli toiminut Pakkausyhdistyksen hallituksen puheenjohtajana vuodesta 1990, kiitti Hämäläistä tämän taidosta saada eri intressejä, pakkausten valmistajia, pakkaajia, kauppa ja logistiikkaa edustava ala tiiviisti yhteen. – Taloudellisia ja eturistiriitoja olisi voinut olla pilvin pimein. Mutta strategiapalaverissa 1990-luvun alkupuolella todettiin, että me haluamme hoitaa asiat itse.

– Pakkausala ja PYR ovat sen vuoksi niin toimivat, kun alalla ovat yhteiset tavoitteet ja eri osapuolet ovat 50 vuoden aikana tottuneet työskentelemään yhdessä, Leppänen-Turkula kommentoi.

– Kun toimintamme oli lähtenyt käyntiin ja ilmeni joitain vaikeuksia, me käännyimme PTR:n ja sen silloisen toimitusjohtajan Annukka Leppänen-Turkulan puoleen: että selvitä, kerro mitä näissä tilastoissa on... PTR:n rooli oli itse asiassa äärettömän tärkeä, Lindroos kuvasi.

Tavoitteet koskivat koko Suomea

Ympäristöministeriön ylitarkastajana pakkausalan ja PYRin asioihin paneutu-

Annukka Leppänen-Turkula näkee pakkausalan ja PYRin toimivuuden perustuvan alan yhteisiin tavoitteisiin ja siihen, että eri osapuolet ovat 50 vuoden aikana tottuneet työskentelemään yhdessä.

nut Koponen nosti esiin pakkausjätehuollon tavoitteiden erikoisluonteen.

– Kysymys oli kollektiivisista tavoitteista, jotka koskivat koko Suomea, Suomen kansantaloutta. Päämääränä oli, että tietty osuus pakkauksista saataisiin hyötykäyttöön EU-lainsäädännön mukaisesti. Oma kysymyksensä on ollut se, kuinka tehtävä voidaan osittaa ja osoittaa yksittäisille pakkaajille tai yrityksille. Tämä ei ole ihan helppoa ajatellen, että samalla halutaan tehdä myös taloudellisesti tehokas tulos.

Tarasti huomautti, että tähän liittyen tuottajavastuu alkoi toteutua ylipäättään. – Myöhemmin tuottajavastuuta on haluttu viedä sinne ja tänne, aina kun on ollut mahdollista.

Lindroosin mielestä Suomessa toteutetun tuottajavastuun parhaita ominaisuuksia on se, että se jaettiin. – Tuottajavastuu lähtee ajatuksesta, että pakkaukset hyödynnetään jossain vaiheessa. Me pakkausallalla olimme sitä mieltä, että kuntasektori ja muut toimijat, jotka periaatteessa keräävät jätteitä, tehköt jatkossakin oman bisneksensä. Me emme halua sotkeutua siihen.

”Tiivistähtistä hommaa”

Paljon ja nopeasti oli tapahtunut ennen pakkausalan ja ympäristöministeriön edustajien kohtaamista historiallisen sopimuksen allekirjoitustilaisuudessa maaliskuussa 1995.

Hämäläisen mukaan avainhetki oli, kun Pakkausyhdistyksen hallituksen työvaliokunta päätti ehdottaa ympäristöministeriölle yhteistoimintaa.

Tapaaminen järjestyi 31.8.1994. Kun Pakkausyhdistyksen hallituksen työvaliokunta tapasi silloisen ympäristöministerin Sirpa Pietikäisen ja ylitarkastaja Juha Koposen, keskustelu käytiin Hämäläisen mukaan rakentavasti.

– Pietikäinen sanoi muun muassa uskovansa juuri tällaiseen vapaaehtoiseen ja tietyllä tavalla bisnesmäiseen lähestymistapaan. Ministerin mukaan ympäristöministeriö oli valmis yhteistyöhön; että ryhtyy tekemään raamisopimusta, niin kuin silloin puhuttiin.

Lindroos luonnehti tapahtumien kulkua ”tiivistähtiseksi hommaksi”, kun ottaa huomioon, että puhuttiin aika isoista asioista.

– Meillä oli ministeri Pietikäisen tapaaminen elokuun lopulla. Direktiivi oli

Olli Pakhalaa kiinnostavat pakkausalan mahdollisuudet vaikuttaa uusiomateriaalipuolen kysynnän ja teollisen toiminnan lisäämiseen.

valmis joulukuun 20. päivänä. Kaksi viikkoa myöhemmin Suomi liittyi EU:hun. Ja sitten me teimme sen vapaaehtoisen sopimuksen maaliskuun 14. päivänä 1995.

Merkittäviä henkilöitä ja yhteisöjä

PYRin syntyyn vaikuttaneista henkilöistä Hämäläinen mainitsi muun muassa nimet Timo Karake (Kesko), Felix Björklund (Fazer), Heikki Kauppinen (Suomen Unilever) ja Matti Viding (Enso Gutzeit, hän esitti idean elinkeinoelämän järjestöjen kytkemisestä mukaan) sekä Tarmo Korpela (TKL).

– Lokakuun 23. päivänä 1997 annettiin valtioneuvoston päätös pakkauksista ja pakkajätteistä. Tätä ennen lokakuun 6. päivänä allekirjoitettiin kymmenen pakkauksetjua edustavan elinkeinoelämän järjestön keskeinen sopimus valtioneuvoston pakkaukspäätöksen vaatiman operatiivisen toiminnan järjestämisestä.

Sopimuksen allekirjoittivat pakkausteollisuutta edustaen Metsäteollisuus ry, Muoviteollisuusliitto ry, Metalliteollisuuden Keskusliitto MET ry ja Kulutus- ja erikoistuoteteollisuus KET ry, pakkaavaa teollisuutta edustaen Elintarviketeollisuus ry, Kemianteollisuus ry ja Öljyalan Keskusliitto ry, kauppa edustaen Kaupan keskusliitto ry ja Päivittäistavarakauppa ry sekä koko pakkausala edustaen Pakkausyhdistys.

Samalla sovittiin PYRin omistuksen jakamisesta siten, että Pakkausyhdistys myi nimellisarovasta PYRin osakekannasta 30 prosenttia kullekin kolmesta pakkauksetjun osapuolesta. Yhdistykselle jäi itselleen 10 prosentin osuus.

Järjestöt ovat PYRin omistajia, ja niiden edustajat muodostavat PYRin hallituksen.

Tarvittiin ”Yhtiö”

Hämäläinen kertoi, että Pakkausyhdistyksessä oli jo aiemmin hahmoteltu luonnos pakkajätteen hyötykäytön organisoimista.

– Tämä toteutui lähes täysin. Olimme piirtäneet fläppitaululle suunnitelman, jonka keskellä oli ”Yhtiö”. Sinne kulkivat

Marja-Liisa Johanssonin mukaan palaute osoittaa, että ne yritykset, jotka ovat rekisteröityneet PYRiin, ovat olleet tyytyväisiä.

maksut ja sieltä kulki tieto pakkauksetjuun. Meillä oli jo 1994 alkuvuodesta ajatus, että pitää olla yksi yhtiö, joka hantteeraa tätä hommaa, Hämäläinen sanoi. Tämä yhtiö on ollut kymmenen vuotta PYR.

Pian PYRin toimiston asetuttua Helsingin Iso Roobertinkadulle, viranomaiset odottivat ensimmäisen raportin toimittamista Brysseliin.

– Meillä piti olla kuuden kuukauden kuluessa Suomen tilastot kunnossa. Käytännössä läksimme nolasta liikkeelle, oli huoneisto ja kolme työntekijää, minun lisäkseni Marja-Liisa Johansson ja Heikki Riste... Lindroos muisteli.

– Ei ollut lomakkeita, ei papereita..., Johansson jatkoi.

– Mutta pikkuhiljaa saimme kalusteet, ja atk-puolella saimme avuksemme henkilön, jonka kanssa olimme aiemmin tehneet yhteistyötä, eli Olli Paavolan, joka toimiikin PYRin tietohallintopäällikkönä.

PYRin ensimmäisiä tehtäviä oli kertoa kentälle, mistä oli kysymys. Lindroos kertoi, kuinka he selvittivät Paavolan kanssa Tilastokeskuksen tilastoista, keitä ja mitä pakkaajan määritelmä koskisi. – Me löysimme 35 000 pakkaajaa Suomesta, hän sanoi. Koponen puolestaan muisteli, että

Tilastokeskus olisi arvioinut määräksi 120 000. Tarasti viittasi artikkeliinsa, jossa hän kirjoitti tuottajavastuun koskevan 30 000 pakkaajaa.

– Eräänä kauniina helmikuun päivänä me rävyttimme homman liikkeelle esitteinen päivineen, Lindroos sanoi. Johansson lisäsi tähän heidän vielä silloin kuvitelleen, että kenttä olisi ollut paremmin tietoinen asiasta. – Mutta kukaan ei tiennyt, ei yhtään mitään! Sitten alkoivat turneet!

PYR käynnisti tiedotustoiminnan vuokraamalla ja kouluttamalla ulkopuolisia henkilöitä puhelimitse tapahtuvaan informointiin.

– Me annoimme pikakurssia näille henkilöille aiheesta, mitä on pakkaaminen ja mikä pakkaus. Tavoitteemme oli, että he saavat kentän ihmiset ymmärtämään asian ja liittymään PYRiin.

Puolen vuoden aikana tuli saada 60 prosenttia kentästä jäseniksi. Tämä oli Lindroosin mielestä riittävän hyvä saavutus. – Kun vuosi myöhemmin toimitimme tiedot Brysseliin, saimme tietää, että tiedot olivat tulleet ensimmäisenä Suomesta.

Uusia kysymyksiä

Pahkala peräsi pakkausalan mahdollisuuksia vaikuttaa uusiomateriaalipuolen kysynnän ja teollisen toiminnan lisäämiseen. – Jos EU:n tavoitteiden saavuttaminen ei markkinamekanismilla ihan onnistu, niin mikä on PYRin tai tuottajayhteisöjen rooli edesautettaessa kehitystä, että tällaiset markkinamekanismit syntyvät, hän kysyi.

Pahkala viittasi EU:n komissiolta tuossa olevaan pakkausedirektiivin väliarviointiin. Hänestä olisi tärkeää saada esiin ja mukaan tässä yhteydessä Suomen kanta ja käytäntö: jätteen synnyn ehkäisy, eli pakkausten uudelleen käyttö.

– Suomen pakkausjättemäärät ovat puolet eurooppalaisesta keskiarvosta juuri sen takia, että meillä teollisuuden ja

kaupan logistiikka perustuu paljolti monikäyttöisiin pakkauksiin. Tämä uudelleen käyttö, jätteen synnyn ehkäisy, ei ollekaan ole mukana pakkausedirektiivissä, Pakkala pahoitteli.

PYR vastaa odotuksia

Kun pohdittiin, onko Pakkausalan Ympäristörekisteri PYR Oy vastannut sille asetettuja odotuksia, yksimielinen kanta oli myönteinen.

Pahkalan mukaan ympäristöministeriössä nähdään vuoden 1995 sopimuksessa ja valtioneuvoston pakkauspäätöksessä rakennettu pakkausten hyötykäytön peruskuvio edelleen relevanttina. – Enkä itsekään näe siinä mitään oleellista korjaustarvetta.

Tarasti viittasi tuottajien määrään ja sanoi, että tällaista järjestelmää ei voida pitää yllä valtionhallinnon resursseilla pakkoimmin. Hän muistutti, että tässä yhteydessä syntynyt tuottajavastuun ideologia on siirtynyt moneen muuhunkin yhteyteen: sähkö- ja elektroniikkaromuun, romuautoihin ja renkaisiin... tämä malli on periaatteessa ehdottoman oikea.

– Tämä malli on teoreettisesti oikea, vaikka olisikin käytännön vaikeuksia. Koko suomalaisen yhteiskunnan mallihan on ollut koko ajan isoissa puitteissa, että tähdätään tämmöiseen yhteiseen toimintaan. Ja että näin tapahtuu, se on meidän menestyksemme salaisuus.

Johansson kertoi PYRiin tulleen palautetta, jonka mukaan ne yritykset, jotka ovat rekisteröityneet PYRiin, eli melkein kaikki joiden tulee rekisteröityä, ovat olleet tyytyväisiä. – Raportointi toimii hyvin, me saamme tiedot markkinoille toimitetuista pakkauksista ja silloin tällöin kiitostakin siitä, että me tarkistamme tietoja.

Hämäläinen muistutti, että PYR on myös äärimmäisen kustannustehokas verrattuna muiden maiden järjestelmiin.

PYR kehittyä voimakkaammin

– Tämä on ala, joka menee koko ajan eteenpäin, ja PYR kehittyä voimakkaasti, Leppänen-Turkula sanoi.

– Kymmenen vuoden päästä kuvio voi olla erilainen. Ja tuottajayhteisöt saattavat olla enemmänkin materiaalipohjaisia, koska kaikkea muutakin kuin pakkauksia pitää hyödyntää.

Leppänen-Turkula kiinnitti huomiota myös kuluttajiin, jotka hän näki PYRiä ja kehitystä ajavana voimana. – Miten kuluttajille saadaan oikeaa tietoa pakkauksista, on pakkausalan todellinen haaste.

TEKSTI SINIKKA RAIVIO
KUVAT VAULA AUNOLA

Pakkausten hyötykäyttö on Suomessa korkea

Suomessa käytetään vuosittain yli 2 miljoonaa tonnia pakkauksia. Pakkausten uudelleenkäyttö-, kierrätys- ja hyötykäyttöjärjestelmän hävikki on alle 10 prosenttia.

Tämä on seikka, johon PYR Oy:n ensimmäinen, eläkkeelle jäänyt toimitusjohtaja Christer Lindroos haluaa kiinnittää enemmän huomiota sen sijaan, että pitäydytään eri pakkausmateriaalien hyödyntämisessä ja kierrätyksessä saavutettujen prosenttien tarkastelussa.

PYRin 10-vuotistilaisuudessa puhunut Lindroos korosti, että on koko Suomen tavoite päästä EU:n pakkausten kierrätys- ja hyötykäyttötavoitteisiin.

– Tässä mielessä tuottajayhteisöjen ja viranomaisten keskinäinen kiistely tuottajayhteisöjen oikeutetuista hyötykäyttöprosentteista ei ole kenenkään edun mukaista.

Se, mitä on hyödynnetty, on merkityksellistä, ei se kuka vastaa kuljetuksesta.

Lindroos muistutti, kuinka jo PYRin perustamisvaiheessa kiteytyi kanta, jonka mukaan pakkausjätteen keräyksestä, kuljetuksesta ja käsittelystä vastaavat ne, joiden liiketoimintaan se kuuluu, ja jotka sen parhaiten osaavat.

– PYR toimii pakkausalan tuottajayhteisöjen yhteisenä toimielimenä siirtäessään pakkaajia koskevat hyötykäyttövelvoitteet tuottajayhteisöille. Tavoitteena on pakkausmateriaalin hyödyntäminen luonnon ja talouden kannalta optimaalisella tavalla, Lindroos totesi.

Puupakkausjätteen hyödyntäminen vähentää ympäristön kuormitusta

EU ja Suomen viranomaiset ohjaavat asetuksillaan ja päätöksillään selkeästi kulutusta ja materiaalin käyttöä ympäristöä säästävään suuntaan. Tämä koskee myös kaikkia puupakkauksia. Vuoden 2008 alusta tulee ensi kerran myös puupakkausjätteelle yksiselitteinen 15 prosentin kierrättämistavoite.

Pakkausten hyötykäyttöä ohjaavia säädöksiä on Suomessa paljon. Näitä ovat EU:n parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY ja sen muutos 2004/12/EY, jätelaki 1072/1993, valtioneuvoston päätös pakkauksista ja pakkausjätteistä 962/1997 seuraavin muutoksin: 1025/2004, 987/2004 ja pakkausasetus 817/2005. Asetuksissa ja päätöksissä määritellään muun muassa käsitteitä tuottaja ja tuottajavastuullinen, puupakkaus, hyödyntäminen ja kierrättäminen.

Tuottaja ja tuottajavastuullinen, puupakkaus ja kierrättäminen

Pakkausalan tuottaja ja tuottajavastuullinen on pakkaaja ja pakatun tuotteen maahantuojia, jolla on yli miljoonan euron liikevaihto. Tuottaja on velvollinen edistä-

Pakkauksia koskeva lainsäädäntö koskee myös puisia kuormalavoja, sillä ne ovat pakkauksia.

mään tuotteen uudelleenkäyttöä ja järjestämään poistettavan tuotteen hyötykäytön ja jätteen materiaalikierrättämisen.

Puupakkauksia ovat esimerkiksi kuormalavat, laatikot, kelat, alustat ja tavarantoimituksissa käytettävät kehikot ja tukirakenteet.

Kierrättäminen on materiaalin käyttämistä uusiin tuotteisiin esim. raaka-aineena levyteollisuudessa sekä kompostointi. Puupakkausjätteen käyttäminen energiantuotantoon ei ole kierrättämistä vaan hyötykäyttöä ja hyödyntämistä. Uudelleenkäyttöä on palautetun pakkauksen käyttäminen uudelleen samaan tarkoitukseen.

Miten asiat hoidetaan käytännössä puupakkausrintamalla?

Vuonna 2005 keskeisten tuottajavastuullisten järjestöt – Elintarviketeollisuus ry, Metsäteollisuus ry, Rakennusteollisuus RT ry, Suomen Kaupan Liitto, Päivittäistavarakauppa ry ja Yleinen Teollisuusliitto ry - perustivat Puupakkausten Kierrätys PPK Oy:n hoitamaan puupakkausten

hyödyntämiseen ja kierrättämiseen liittyviä käytännön asioita siten, että tavoitteet saavutetaan.

Tärkeitä yhteistyökumppaneita ovat puupakkausjätteen vastaanottopisteverkostoon kuuluvat yritykset, joita on noin 60. Käyttökelpoiset lavat ja muut puupakkaukset on syytä palauttaa käytettäväksi uudelleen. Tässä tehtävässä palvelevat FI 2002 puupakkausjärjestelmän puupakkauskeskukset.

Tuottajavastuulliset yritykset maksavat PPK:n vuosittain vahvistamat hyötykäytömaksut. Ne perustuvat siihen pakkausten määrään, jonka yritys on edellisenä vuonna toimittanut Suomen markkinoille tuotteidensa mukana. Rahoilla maksetaan puupakkausjätteiden kierrätyksestä aiheutuvat kulut.

LISÄTIETOA:

www.puupakkauskierratys.fi ja

www.logy.fi/lavat

PPK:n toimitusjohtaja Lars Rask

puh. 050 325 2246 tai

lars.rask@puupakkauskierratys.fi

Kierrätysmuovipullot tulevat

Sinebrychoff myös valmistaa KMP:nsä

Sinebrychoffin muotoilupäällikkö Riikka Salokanteleen kädessä on koeputken näköinen muovinen esine. Se on preformi eli aihio pakkaukselle, jolla on tarkoitus saada vesi herahtamaan kuluttajan kielelle.

Pakkausveron poistuminen ensi vuoden alussa kaikilta kierrätysjärjestelmän piiriin kuuluvilta juomapakkauksilta merkitsee panimoille suurta muutosta. - Sinebrychoffilla tämä on nähty mahdollisuutena päästä käymään aitoa kilpailua tuotteilla, **Riikka Salokannel** sanoo.

Hän kertoo, kuinka Sinebrychoff linjasi jo kolme vuotta sitten mittavan tuotantomuutoksen pakkausten hättäveron poistumista silmällä pitäen. - Suunnitelmaa on toteutettu pitkälti silloisten kaavailujen mukaan, toki tietyin täsmennyksin.

Panimon Keravan tuotantolaitoksella otettiin vuonna 2005 käyttöön toinen tölkkilinja ja seuraavana vuonna automaattinen korkeavarasto. Parhaillaan tehdään koeajoja kierrätysmuovipullojen tuotantolinjoilla, joilla Salokanteleen esittelemistä eri värisistä muovisista preformeista, aihioista puhalletaan pulloja noin 50 000 kappaleen tuntivauhdilla.

Tuotanto tukee brändiä

Koffilaiset puhuvat itse kolmen vuoden suururakasta. Panimon perinteisen juomatuotannon rinnalle on rakentunut ko-

konaan uusi KMP:n, eli kierrätysmuovipullojen tuotanto.

Kun Sinebrychoff valmistaa myös tuotteittensa pakkauksia, tämä tietysti palvelee ja tukee yhtiön tuoteportfolion brändejä.

- Juomia on osattu pakata ennenkin, mutta nyt pakkaus on brändin rakentamism väline, viisi vuotta Sinebrychoffilla pakkausten kehittämis- ja muotoilupäällikkönä työskennellyt Salokannel sanoo.

Hän muistuttaa, että pakkauksen, pullon muotoilu on nopeaa viestintää. - Suunnittelijan on ymmärrettävä, että viestin tulkinta tulee kuitenkin käyttäjältä.

Vaikka design on parhaimmillaan rajoja ylittävää, eri kulttuuriset ominaisuudet saattavat luoda erilaisia tulkintatilanteita. Sinebrychoff pyysi eräiltä kansainvälisiltä suunnittelijoilta ehdotuksia muun muassa siideripullon muotoiluksi. Ilmeni, että suomalaisella siiderillä on oma muotokieliensä, jota nämä ehdotukset eivät tavoittaneet.

Näkymättömät koodit näkyvät

Salokannel puhuu ”sukunäköisyydestä”. - Muotoilija ei hae erikoista, vaan esi-

merkiksi olutpullon suunnittelussa sitä, mikä on oluelle sukunäköistä. Pyrimme ymmärtämään ja käyttämään visuaalista kieltä, niitä koodeja, jotka liittyvät oluen käyttöön ja nauttimiseen. Eräs tällainen on esimerkiksi olutpullon jouheva kaula.

- Pullon muoto, materiaali, väri ja etiketti painatuskuvineen muodostavat kokonaisuuden, joka on eri tuotteiden kohdalla erilainen. Tällä on iso rooli esimerkiksi viestittäessä kuluttajalle, minkälaisessa tilanteessa juoma on tarkoitus nauttia.

Kutakin juomaryhmää varten ovat omat aihionsa, muotoilupäällikkö Riikka Salokannel esittelee.

Suunnittelun lähtökohtia on eri tuotteiden käyttö eri yhteyksissä. Salokannel sanoo, että suunnittelussa on toki pakkauksen muodon, viestin lisäksi ajateltu materiaalivirtojen tarpeita. Pullon tehtäviä ovat siis suojata, kuljettaa ja kertoa laadusta.

Yhdestä moneksi

Salokannel näyttää alle kymmensenttistä koeputken näköistä preformia, jossa on kierrekorkille sopiva suuosa. Preformi

sopii Sinebrychoffin kaikkien eri väristen kierrätysmuovipullojen aihiksi.

Oluita, siidereitä, longdrinkkejä, limonadeja sekä CocaCola, Sprite ja Fanta -ryhmän juomia varten ovat omanväriset aihionsa. Aihiot lämmitetään uunissa, ne puhallusmuovataan paineilmalla haluttuun muotoon pulloiksi, pullot täytetään, suljetaan, etiketöidään, siirretään kenolevyille ja kuljetetaan kauppaan.

Kuluttaja palauttaa pantilliset pullot kauppaan, josta ne päätyvät kierrätykseen:

käytetään esimerkiksi murskaamisen jälkeen pieninä hiutaleina uudelleen raaka-aineena. – Pullonpalautuslaitteet ja materiaalin kierrätys ovat sitten oma lukunsa, Salokannel sanoo.

TEKSTI SINIKKA RAIVIO
KUVAT ANTERO AALTONEN

SUOMALAINEN MAUSTEKASVIEN
PINKA KRISIDINÄTER

6 kpl/st 11k/ki

TILLI/DILL

SUOMALAINEN MAUSTEKASVIEN
PINKA KRISIDINÄTER

6 kpl/st 11k/ki

TILLI/DILL

PUHDAS SUOMALAINEN TUOTE
Välilyhyt ilman kemiallisia lisäainekkaita

PUHDAS SUOMALAINEN TUOTE
Välilyhyt ilman kemiallisia lisäainekkaita

PUHDAS SUOMALAINEN TUOTE
Välilyhyt ilman kemiallisia lisäainekkaita

PUHDAS SUOMALAINEN TUOTE
Välilyhyt ilman kemiallisia lisäainekkaita

TÄTTIVHREÄ

TÄTTIVHREÄ

TÄTTIVHREÄ

TÄTTIVHREÄ

NUKATTAHAT OY
01200 LIPSAALA
Suomen Puutarhat
Puh. 010 292 2770

NUKATTAHAT OY
01200 LIPSAALA
Suomen Puutarhat
Puh. 010 292 2770

NUKATTAHAT OY
01200 LIPSAALA
Suomen Puutarhat
Puh. 010 292 2770

NUKATTAHAT OY
01200 LIPSAALA
Suomen Puutarhat
Puh. 010 292 2770

Tätivihreä on selkeä viesti

Suomalainen, syötävä,
luonnontuote, tuore.

Vaikutelmat syntyvät nopeasti, etsimättä, kun tavalliselta kuluttajalta utelee, mitä hänelle tulee mieleen Nurmitarhat Oy:n käyttämästä pakkauslaatikosta, jota koristaa Tätivihreä.

Ainakin tässä tapauksessa mielikuva vastaa todellisuutta. Nurmijärveläinen kauppapuutarha Nurmitarhat Oy kasvat-
taa noin 30 eri lajia ruukkuyrttejä, -verso-
ja ja salaatteja.

Markkinointinimeltään Tätivihreä-
tuotteiden kasvatuksessa ei käytetä ke-
miallisia torjunta-aineita. Muuan myyn-
tiargumenteista onkin, ettei herkkiä yrte-
jä, versoja ja salaatteja tarvitse huuhdella
käyttöön otettaessa.

Tätivihreä-tuotteiden tuoreutta kuvaa
se, että niiden kasvu saattaa jatkua vielä
pakkaamisen jälkeenkin. Tämä asettaa
pakkaukselle omat vaatimuksensa: yrtit,
versot ja salaattit lähtevät maailmalle tur-
veruukuissa. Ruukut pakataan muovisiin
suojapakkauksiin ja vielä aaltopahvilaati-
koihin.

– Sen jälkeen kun yrtit, versot ja salaattit
on syöty, niiden turveruukut multineen voi
laittaa kierrätykseen. Muovi- ja pahvipak-
kauksemme päätyvät hyötykäyttöön, mis-
tä kertoo pakkauksien PYR-merkki, toimi-
tusjohtaja **Erno Laukkarinen** kuvaa.

Kauppapuutarhassa kierrätys on osa
itse tuotantoa: yli jääneet kasvuturve ja
leikkuujäte rikastuttavat omaa kompos-
tia.

Perheyritys

Erno Laukkarinen ja hänen vaimonsa **Jo-
hanna Laukkarinen** aloittivat yrittäjinä
Nurmitarhat Oy:ssä vuonna 2006. He jat-
kavat sukupolvenvaihdoksen kautta Reija
ja Rainer Blomqvistin 1990 perustaman
perheyrityksen toimintaa.

Johanna ja Erno Lauk-
karisen Nurmitarhat
Oy:n tuotannossa liki
kaikki osaset päätyvät
kiertoon: pakkaukset
hyötykäyttöön ja kas-
vuvalustat kompostiin.

– Koska työskentelin täällä 1990-luvun
lopulla, siirtyminen rakennusbusinekses-
ta puutarhayrittäjäksi ei kohdallani ollut
hyppy tuntemattomaan. Tuotantotekniik-
ka ja laitos olivat entuudestaan tutut, Erno
Laukkarinen kertoo

Uusien yrittäjien sopeutumista on ol-
lut omiaan helpottamaan se, että vakinai-
nen henkilökunta samoin kuin kiireapu-
laiset ovat olleet talossa pitkään. Laukkari-
nen kehuuakin henkilöstöään loistavaksi ja
osaavaksi. – Suuri osa työstä tehdään kä-
sin ja vaatii taitoa ja tarkkuutta.

Isot asiakkaat

Nurmitarhat Oy:n Tätivihreä-tuotteet
menevät isoille asiakkaille: keskusliikkeil-
le ja sitä kautta päivittäistavarakauppoihin
ja ravintoloihin.

Laukkariset näkevät tuoreiden yrttien,
versojen ja salaattien kysynnän oleva kas-
vamassa. – Maaltamuutto ruokkii meidän
businestamme, Erno Laukkarinen toteaa.

– Ihmiset jotka muuttavat maalta kau-
punkiin, ovat usein tottuneet itse viljeltyi-
hin yrteihin. Tätä on kuitenkin harvoin
mahdollista jatkaa kaupunkiasunnon par-
vekkeella tai terassilla. Silloin on hyvä tar-
jota heille tuoretuotteita kaupassa.

Nurmitarhat Oy:ssä valmistaudutaan
kasvavaan kysyntään. Perheyrityksen lä-
hitulevaisuuden suunnitelmiin kuuluu

puutarhan laajennusosa, lisää tuotanto-
tilaa tarvitaan.

Kokemus kouluna

Yrttien ja versojen kasvatusta perustuu suu-
resti kokemuseräiselle osaamiselle, sitä ei
opeteta missään koulussa. Viljelijöillä on-
kin Laukkarisen mukaan merkittävää yh-
teistyötä.

Yrttikasvatusta on Johanna Laukkarisen
mukaan pitkäjänteistä työtä. Eri yrttien ja
versojen kasvuajat vaihtelevat jonkin ver-
ran vuodenaikasta riippuen: neljästä seit-
semään viikkoon.

Ennen kuin yrtit päätyvät turveruu-
kuissaan kasvihuoneiden taimipöydälle
keinovaloon ja huolelliseen kasteluun, ne
ovat olleet tarkoin säädellyissä lämpö- ja
kosteusolosuhteissa idätyskaapissa kah-
desta kahdeksaan vuorokautta.

Kullakin yrtillä on omat optimaalisen
kasvun vaatimuksensa. Esimerkiksi basilika
on erityisen kylmänarka kasvatettava.

– Vakiintuneiden lajien lisäksi tuotan-
nossamme on jatkuvasti kokeiltavana uut-
ta. Tämän vuoksi seuraamme, mitä uusia
virtauksia liikkuu maailmalla ruokakult-
tuurissa, Johanna Laukkarinen sanoo.

TEKSTI SINIKKA RAIVIO
KUVAT ANTERO AALTONEN

Nuorin pyriläinen

Ville Paloniemi on alansa konkari

Minä tykkään tutkia ja kehittää uutta. En kuitenkaan suinpäin, vaan suunnitellusti.

Näin puhuu PYRissä kesällä 2007 työnsä aloittanut **Ville Paloniemi**. Hän on paitisi tuorein myös nuorin pyriläinen. Ville Paloniemi on 26-vuotias järjestelmäasiantuntija.

– Järjestelmäasiantuntija vastaa muun muassa siitä, että tietokoneet ja muut tietotekniset välineet sekä ohjelmistot toimivat niin kuin niiden kuuluu toimia, Paloniemi kuvaa työtään.

– Ylläpidon lisäksi mieluisaa työtä ovat tutkiminen ja kehitystyö. Tykkään tutkia uutta, mennä syvemmälle. Mutta en suinpäin, vaan suunnitellusti, hän sanoo.

Ongelmat ”pitää korjata eilen”

Nuoresta iästään huolimatta Paloniemi on järjestelmäasiantuntijana konkari. Hän kertoo aloittaneensa it-työt jo koululaisena, yläasteella. Hän on vastannut runsaat kymmenen vuotta useiden suurten ja pienten yritysten ja yhteisöjen tietojen hallinnan suunnittelu- ja ylläpito-tehtävistä.

– Tälle alalle, tietoteknisille ratkaisuille ja laitteille on tyypillistä, että kun ongelmia syntyy, ne ”pitää korjata eilen”, Paloniemi kuvaa.

– Kun työ on edellyttänyt jatkuvaa käytettävissä olemista, niin sanottua omaa aikaa, vapaa-aikaa ei juuri ole jäänyt. Freelancerin ja yrittäjän työ on ollut kiinnostavaa mutta kuluttavaa.

Kun hänelle tarjoutui mahdollisuus siirtyä PYRiin järjestelmäasiantuntijaksi, hän tarttui mielellään tilaisuuteen.

– Henkilöstö, työtehtävät, kojeet ja laitteet olivat minulle entuudestaan tuttuja. Olenhan tehnyt PYRille hommia jo vuodesta 2002.

Monta syytä viihtyä

Paloniemi sanoo viihtyvänsä mainiosti. Hän kehuu PYRissä vallitsevaa henkeä: - Jokainen täällä osaa hommansa paremmin kuin hyvin. Jaan PYRin ajatusmaailman, jossa kehittyminen ja asioiden tarkkaan punnitseminen on tärkeää.

– PYRissä käsitellään paljon dataa. Rekisterinhoitajat tuntevat tiedon ja sen käsittelyn asettamat tarpeet. He ovatkin onnistuneesti palautteellaan kehittäneet erittäin hyvin toimivan PYR-rekisterin yhteistyössä rekisterisovelluksen luoneen tietohallintopäällikkö **Olli Paavolan** kanssa. Jatkossa myös minä tuon omat näkemykseni esille rekisterin kehityksessä, jolloin voin omalla osaamisellani vahvistaa ja tehostaa jo tehokkaan rekisterimme toimintaa.

Kun Paloniemeltä kysyy, mitä tapahtuu, jos tietokoneet menevät jutturaan, ohjelmat kaatuvat, rekisterit katoavat ja niin edelleen, hän vakuuttaa, että näin ei päässe tapahtumaan.

– Järjestelmään rakennettu elpymissuunnitelma käynnistyy häiriöiden sattuessa. Olemme rakentaneet moninkertaiset varmistukset.

TEKSTI SINIKKA RAIVIO
KUVAT ANTERO AALTONEN

Lyhyen ajan sisällä elämässäni on tapahtunut paljon muutoksia: kiinteä työsuhte, muuttaminen yhteen elämänkumppanini kanssa ja vielä asunon vaihto omakotitalosta kerrostaloon, kesken muuttopuuhien kuvaukseen saatu Ville Paloniemi toteaa.

PYRin messuosastolla ja seminaarissa kiitettiin yrityksiä

PYR osallistui PacTec & FoodTec 2007 messutapahtumaan, joka järjestettiin Helsingin Messukeskuksessa lokakuun puolivälissä. Sen lisäksi, että PYRillä oli oma messuosasto, PYR järjesti messujen toisena päivänä seminaarin aiheesta pakkaukset ja niiden hyötykäyttö yhteiskunnan palveluksessa.

PYR halusi messuosastollaan ja seminaarissa kiittää jäsenyrityksiään siitä, että nämä huolehtivat pakkauksiin kohdistuvista hyötykäyttövelvoitteistaan erinomaisesti. Tämä haluttiin suuren yleisön tietoisuuteen. Tämä siksi, että suomalaiset oppisivat suhtautumaan myönteisemmin pakkauksiin ja pakattuja tuotteita markkinoille toimittaviin yrityksiin. PYR haluaa kansalaisten tietävän, että Suomessa käytetään vuosittain yli 2 miljoonaa tonnia pakkauksia ja, että niistä vain 9 prosenttia päätyy kaatopaikalle, joten uudelleenkäyttö- ja hyötykäyttöjärjestelmä toimii hyvin.

– Pakkausten jälkikäyttö on Suomessa kiitettävällä tasolla, sillä yli 90 prosenttia pakkauksista käytetään uudelleen tai hyödynnetään uusien tuotteiden raaka-aineena tai energiana. Tämä ei olisi mahdollista ilman tehokkaita, yritysten rahoittamia ja hoitamia järjestelmiä, PYRin toimitus-

johtaja **Annukka Leppänen-Turkula** totesi seminaarissa.

Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskuksen (MTT) vanhempi tutkija **Juha-Matti Katajajuuri** kertoi, että toimivilla pakkauksilla koetetaan välttää turhaa ruuan tuotantoa ja sen ympäristövaikutuksia. MTT:n tutkimusten mukaan ruuasta menee hukkaan jopa kymmenen prosenttia.

Kuluttajat eivät aina ymmärrä, mitä kaikkia vaiheita pakattu tuote joutuu käymään läpi ennen kuin he sujauttavat sen ostokassiinsa. Oikein pakattu tuote voi myös vähentää tuotteen aiheuttamia ympäristövaikutuksia. Jos pakkausmateriaalia on käytetty liian vähän ja esimerkiksi elintarvikepakkaus menee rikki, tuote voi pilaantua ja se joudutaan valmistamaan uudelleen. Tällöin sen ympäristövaikutukset ovat moninkertaiset hyvin pakattuun tuotteeseen verrattuna.

PYRin messuosasto oli suunniteltu sel-laiseksi, että PYR-merkki huomattaisiin. Osastolla oleviin ostoskärryihin oli koottu useita tuotepakkauksia, joiden kyljessä jo on PYR-merkki.

Juha-Pekka Salmi, kahden tuottaja-yhteisön Suomen Kuluttajakuitu ry:n ja Suomen NP-kierrätys Oy:n vetäjä selvitti muun muassa sitä, millaiset pakkaukset ovat kuitupakkauksia, miten ja missä niitä kerätään ja mitä niistä tehdään. Hän korosti sitä, että kuitupakkausten kierrätys on helppoa ja antoi seuraavan ohjeen: puhdista, purista, pakkaa ja palauta.

PYRin asiantuntijat **Kaisa Nissi** ja **Reija Koistinen** totesivat, että pakkaustilastoista saadaan tärkeää tietoa. He selvittivät sitä, miksi pakkaustietoja raportoidaan ja kuka raportoi kenelle ja mitä. Lisäksi he kertoivat, mitä hyötyä tiedoista on.

PYRin seminaariin osallistui jäsenyritysten yhteyshenkilöitä, toimittajia, opilaitosten opettajia ja opiskelijoita sekä pakkausalalla toimivia henkilöitä. Seminaariaineiston joukossa oli myös lehdistötiedote toimittajia varten. Muutamat lehdet tarttuivatkin aiheeseen ja kirjoittivat siitä seminaarin jälkeisinä päivinä. Radiossa ja televisiossa uutisoitiin siitä, että jätemäärää voidaan pienentää oikeilla pakkauksilla ja, että kotitalouksien hukkaan menevästä ruuasta aiheutuu monta kertaa enemmän ympäristövaikutuksia kuin ruokien pakkauksista.

Osallistujia oli yli 60 ja heiltä pyydettiin palautetta seminaarin ajankohtaisuudesta, tietojen hyödynnettävyydestä, asioiden kiinnostavuudesta ja esitysten asiasisällöstä. Kaikkiaan 46 osallistujaa antoi palautetta. PYR sai tilaisuudesta yleisarvosanan 4,1 mitattuna asteikolla, jossa maksimipistemäärä oli 5. Valtaosa osallistujista eli 78,3 prosenttia ilmoitti haluavansa osallistua vastaavaan tilaisuuteen myös tulevaisuudessa.

KUVA ANTERO AALTONEN

Toimiva Pakkaus – uusi alan hakuteos ja oppikirja ilmestyi äskettäin

Pakkausteknologia – PTR ry:ltä ilmestyi lokakuussa 2007 uusi kirja Toimiva Pakkaus. Se on tarkoitettu pakkausten parissa työtään tekevien hakuteokseksi ja alalle suuntautuvien perusteokseksi. Kirjan ovat toimittaneet tutkimuspäällikkö **Terhen Järvi-Kääriäinen** ja toimitusjohtaja **Margareetta Ollila**. Kirjan kirjoittajiksi saatiin laaja joukko pakkausalalan asiantuntijoita.

Ammattikorkeakouluilla, korkeakouluilla ja yliopistoilla on aina pulaa oppikirjoista. Monet yritykset voisivatkin saada itselleen hyvää mainetta lahjoittamalla kirjoja opinahjoille. Lahjoittajat tukisivat samalla pakkausalalan tutkimusta.

Edellisen kirjan, Pakkaaminen – perustiedot pakkauksista ja pakkaamisesta painos on myyty loppuun. Uusi kirja on edeltäjänsä laajempi ja siinä on hyödynnetty edellisen kirjan käyttäjiltä saatuja kommentteja. Perustietojen lisäksi kirjaan on koottu alalla viimeisten viiden vuoden aikana tapahtuneet muutokset ja siinä annetaan useita hyödyllisiä nettiosoitteita. Lainsäädäntö ja merkinnät -osio on ajanmukaistettu. Kirjan käyttöä helpottaa avainsanahakemisto ja kunkin luvun alussa oleva tarkempi sisällysluettelo. Kokonaisuuden hahmottamiseksi on varsinainen sisällysluettelo käsitelty vain kahdessa tasossa. Kirjassa on 314 sivua, sen kustansi ja sitä myy Pakkausteknologia – PTR ry. Hinta on 55 euroa ja postimaksu 4 euroa. (ks. www.ptr.fi)

PYR perii käsittelymaksun myöhässä palautetusta pakkaustietokyselylomakkeesta

PYRin ja pakkaajan välisen sopimuksen mukaan tiedot edellisestä vuonna tuotteiden ympärillä markkinoille toimitetuista pakkauksista tulee ilmoittaa vuosittain PYRille. Tiedot täytetään PYRin lähettämään kyselylomakkeeseen. Jotkut yritykset ovat viime vuosina ottaneet tavakseen palauttaa lomakkeen monta kuukautta myöhässä. Tietoja on jouduttu pyytämään useaan kertaan erilaisin menetelmin ja tämä on aiheuttanut melkoisesti lisätyötä, kiirettä ja runsaasti ylimääräisiä kustannuksia.

PYRin ja tuottajayhteisöjen toiminnan kannalta on ensiarvoisen tärkeää, että pyydetty tiedot saadaan ajoissa. Yksi PYRin avaintehtäviä on tallentaa yritysten ilmoittamat tiedot pakkauksista rekisteriinsä, laatia niiden perusteella hyötykäyttötilastot ja raportoida ne vuosittain määräaikaan mennessä viranomaisille, jotta nämä puolestaan voivat toimittaa valtakunnalliset tilastot ajoissa EU:lle.

PYRin hallitus on päättänyt, että PYR perii jatkossa myöhästyneiden tietojen käsittelymaksun niiltä jäsenyrityksiltä, jotka eivät palauta pakkaustietokyselylomaketta pyydettyyn päivämäärään mennessä. Käsittelymaksu on 300 euroa ja se laskutetaan erillisellä laskulla.

Mepakin toimitusjohtaja Heikki Riste näytti messuvieraille miten tyhjat maaliastiat rei'itetään ennen kuin ne palautetaan kierrätyspisteeseen

Mepakin tietokilpailun palkintona oli matkalahjakortti

Mepak-Kierrätys Oy:llä oli osasto Helsingin Messukeskuksessa 3.–5.10.2007 järjestetyillä Väri ja Pinta 07 -messuilla. Samaan aikaan järjestettiin myös Kiinteistö, ViherTek, Valo & Sähkö & Tele, Audiovisual ja FinnSec 05 -messut. Tapahtuman kävijämäärä oli yli 29 000. Mepak esiteli osastollaan maalipurkkien kierrätystä ja järjesti aiheeseen liittyvän tietokilpailun. Kilpailuun osallistui 156 henkilöä, joista 18 vastasi jokaiseen kysymykseen täysin oikein. Palkintona oli 500 euron matkalahjakortti ja sen voitti arvonnassa **Seppo Mustamo** Tammer-Maalaamo Oy:stä. Kysymykset ja vastaukset olivat:

Kuinka monta Fiskarsin lapiota voidaan valmistaa maaliastiapinosta, jossa on kahdeksan 20 litran astiaa? Oikea vastaus on neljä, sillä lapion metalliosaa painaa runsaat kaksi kiloa ja yksi maaliastia ilman kantta 1,2 kiloa.

Kuinka monta kertaa maaliastian metalli voidaan kierrättää uusien metallituotteiden raaka-aineena? Oikea vastaus on, että metallia voidaan kierrättää lähes ikuisesti. Metallin laatu ei huonone kierrätettäessä.

Kuinka monta kannellista 10 litran maaliastiaa tarvitaan yhden Volvo V 70 auton metalliosien valmistamiseen? Vastaus on 1000 kappaletta. Auton metalliosat painavat runsaat 1000 kiloa ja 10 litran maaliastian paino on 1,1 kiloa.

PYR Oy:n markkinointipäällikkö siirtyy eläkkeelle

Markkinointipäällikkö **Heikki Riste** siirtyy 31.1.2008 eläkkeelle Pakkausalan Ympäristökisteri PYR Oy:n palveluksesta. Hän on toiminut PYRin markkinointipäällikkönä ja tuottajayhteisö Mepak-Kierrätys Oy:n toimitusjohtajana kymmenen vuotta PYRin toimitiloissa.

Vaikka Heikki Riste lopettaa PYRistä, hän jatkaa Mepakissa. Näin ollen pitkäaikainen ja miellyttävä yhteistyö Heikin ja PYRin välillä jatkuu edelleen. Mepakin uusi osoite on 1.2.2008 alkaen Työnjohtajankatu 1, 00810 Helsinki. Mepak organisoii käytettyjen metallipakkausten hyötykäyttöä ja vastaa metallipakkausten hyötykäyttötavoitteiden saavuttamisesta Suomessa.

A great amount has been accomplished

The Environmental Register of Packaging PYR Ltd will soon be completing its tenth year of operations and starting on its eleventh year. We have achieved much to be proud of with PYR as the only European company in the field to have ISO 9001 certification. This year our operations were once again approved without any nonconformities in the audit. We have a unique data register. PYR's statistics are both comprehensive and reliable and are forwarded punctually in line with requirements. Adoption of the PYR trademark is increasing, as firms are beginning to understand its significance. A campaign, due to start next year, will also inform consumers that firms are attending to their recovery requirements concerning packaging and for that reason are entitled to use the PYR trademark.

Costs of Finland's recovery scheme

PYR is increasing the registration and annual fees levied on firms at the beginning of 2008. The last time prices were raised was two years ago. The eight-percent price rise is due to a general increase in costs and has been calculated in accordance with PYR's operating principle whereby PYR is a non-profit organisation. The packaging recovery fees charged by producer organisations are changing depending on the material with some remaining the same and some rising. The greatest change affects the recovery fee for wooden packaging. Despite the rise in prices our country's recovery scheme will continue to be one of the most economic in comparison to other EU countries. The new fees are presented later in the summary.

Demands from the EU

The EU waste framework directive, a long time in development, has reached the stage where there is discussion as to whether the five-stage waste hierarchy written into the draft directive is a rigid demand or wheth-

er a life cycle analysis of products or a general assessment of environmental impacts can give firms some leeway in fulfilling the requirements. Discussion is also prompted by such matters as by-products and an end-of-waste approach, namely the issue as to when waste is no longer deemed to be waste but is raw-material. It seems that the European Parliament and the Council cannot come to unanimous agreement on a proposal for the waste framework directive. In that case the proposal will be considered by an arbitration committee in the early part of next year.

There does not seem to be any pressure to raise recycling targets at EU level. Even when the targets for 2008 become requirements some new EU member states are only fully required to attain these targets as late as 2014.

A complete revision of the Waste Act in Finland

The Ministry of the Environment has set up a working party to prepare a complete revision of legislation for the waste sector. Its term of office started on 15 October 2007 and will expire on 30 April 2010. The working party comprises the main stakeholders in the waste sector and it can set up subcommittees, to which it can invite outside experts. Preparation is open according to the authorities. Several hearings will be held during the term of office and there is good reason to follow the revision of the Waste Act from the standpoint of packaging and packaging waste.

Packers and importers of packed products have a recovery responsibility

A total of 55 per cent of all packaging waste will have to be recycled in Finland in 2008. This is an obligation that Finland has to fulfil in its entirety. The target is high considering that at present we have

attained a recycling rate of slightly over 40 per cent. However, the producer organisations in conjunction with their cooperation partners are continuously working towards raising the material-specific figures and thereby increasing total recycling to the targeted rate. This requires the contribution of all packers and importers of packed products; each free-rider causes extra costs for others to pay.

Waste quantities and statistics

According to the environmental statistics compiled by Statistics Finland, 119 million tonnes of waste was generated in Finland in 2003. Of this amount, 27 per cent was attributable to the construction sector, 21 per cent to mining, 19 per cent to the forest industry and 18 per cent to agriculture largely in the form of animal fertilisers. The remaining 15 per cent comprised industrial, municipal, energy production and residential construction waste. Municipal waste amounted to 2.5 million tonnes, part of which comprises packaging waste. Some 0.65 million tonnes of packaging waste is generated annually, of which about 70 per cent goes to recovery. Recycling falls under recovery with well over 40 per cent of packaging waste being recycled. According to the statistics packaging forms only a small part of the quantity of waste generated in Finland and is now recovered better than are several other components of municipal waste. Nevertheless, it is worth remembering that packaging is not designed to become waste. When a packaging has performed its task and fulfilled its function correctly in the logistics chain, it should be either recycled or recovered as energy, which means that recovery targets should be attained in Finland now and in the future.

Annuikka Leppänen-Turkula

PYR's registration and annual fees 2008

Registration and annual fees for 2008 are location-specific and are determined by the firm's last reported turnover. Firms that have registered before 2008 do not need to pay a registration fee again. PYR will send out the invoices for annual fees to packers in January.

Fee category	Turnover of the firm/location EUR m	Location-specific		annual fee change 2007-2008
		registration fee for 2008 EUR + VAT	annual fee for 2008 EUR + VAT	
A	> 17	178	540	+ 8 %
B	1.7 - 17	124	356	+ 8 %
C	1.0 – 1.7	54	178	+ 8 %
D	< 1.0	32	0	---

A group or a firm with several locations may make a comprehensive contract for its locations with PYR. In this case a 20% discount is granted on registration and annual fees.

A turnover of under one million euros

The PYR register contains a group of firms with a turnover of under one million euros. Even though producer responsibility does not apply to these firms, many of them have nevertheless registered with PYR mainly for reasons of image. It is also possible to register this year at the cost of only a 32 euro registration fee. All firms in the register are equal with regard to benefits. These include, for instance, the right to use PYR's trademark on packaging and in marketing, subscription to PYR News, which comes out three times per year, and a membership certificate, which is updated annually and sent to all packers. It is also important that PYR safeguards the interests of packers. In order to keep the data in PYR's register always up-to-date, we check with all packers under contract about their contact person and turnover data on an annual basis. Smaller firms do not need to report to us on packaging data, which means they are not charged recovery fees. It is, of course, desirable with a view to statistics that data is obtained from small firms as well. If a firm's turnover should exceed the million euro threshold one year, the firm will then have producer responsibility. It is, therefore, a good thing that PYR's activities and the regulations incumbent on packers are familiar to the firm beforehand. The names of all registered firms can be found at www.pyr.fi.

The authorities check up on free-riders

The Pirkanmaa Regional Environment Centre acts as the authority with the task of monitoring whether packers and importers of packed products are attending to their legal recovery obligations. In practice, the recovery of packaging placed on the market is virtually impossible for an individual firm. A packer with producer responsibility that is not under contract with PYR has to report to the authorities on how it recovers its packaging in compliance with the regulations in force and the material-specific target rates. The authorities will collect a reporting fee from the packer and monitor recovery takes place in the manner reported. We are obliged to report to the Pirkanmaa Regional Environment Centre the name of any packer with producer responsibility that has not made a contract with us. We are also required to inform the environment centre if the contract between a packer and PYR expires for some reason.

Packaging recovery fees 2008

The recovery fees for some packaging materials remain the same. However, a price increase is necessary for some materials, as recovery costs have risen even further and requirements have become more stringent. In particular, the producer organisation for wooden packaging, Puupakkausten Kierrätys PPK Oy, has now had to raise the price considerably in percentage terms. Among other factors, this is due to the fact that Finns burn a considerable amount of wooden packaging, such as pallets, for energy. A large quantity of wooden packaging is thus outside the recycling loop and recycling as required by law becomes expensive. Despite the rises the Finnish recovery fees are low in comparison to other EU countries. The new recovery

fees and year-on-year changes for all packaging materials are presented in the table below. Contact details for the producer organisations can be found on the back cover of the present newsletter.

The packaging quantities reported to PYR by packers and importers for 2007 form the basis of the recovery fees for 2008. If the data is not received by the due date, PYR charges a fee of EUR 300 to process delayed data. The first recovery fee invoices are sent out in April and PYR transfers the respective funds to the producer organisations without reductions to cover the costs incurred in recovery and recycling.

MATERIAL	EUR/tn + VAT	Change % 2007-2008
Corrugated cardboard packaging	2.5	± 0
Industrial wrapping and sacks	8.4	± 0
Cores	8.4	± 0
Fibre consumer packaging/wrapping	8.5	± 0
Carton liquid packaging	15.0	+ 15.4
Plastic packaging	23.0	± 0
Aluminium packaging	18.0	+ 5.9
Tinplate packaging	18.0	+ 5.9
Steel packaging	1.8	+ 5.9
Deposit beverage cans (metal)	-	
Non-deposit glass packaging	10.0	± 0
Wooden packaging	2.5	+ 108
Other	-	

If a firm's recovery fee invoice amounts to over EUR 10,000, the fee will be invoiced in two equal instalments with invoicing of the second instalment four months after the first, however, at the latest in October 2008. Firms using very little packaging only have to pay PYR's annual fee, as recovery fees of under EUR 20 are not sent out.

Ovatko yhteystietosi muuttuneet?

Jos yhteystietosi ovat muuttuneet, ilmoitathan uudet tiedot meille mahdollisimman pian sähköpostitse osoitteeseen pyr@pyr.fi, soittamalla asiakaspalveluumme puh. (09) 6162 3500 tai faksaamalla numeroon (09) 6162 3100. Mikäli Sinulle ei tule PYR tiedottaa -lehteä ja haluaisit saada sen, ilmoita meille osoitteesi.

Tuottajayhteisöjen yhteystiedot

Suomen Aaltopahviyhdistys ry

Anneli Laakso
anneli.laakso@storaenso.com
puh. 020 462 7233

Suomen Kuluttajakuitu ry

Juha-Pekka Salmi
juha-pekka.salmi@kuluttajakuitu.fi
puh. 050 329 6211

Suomen NP-kierrätys Oy

Juha-Pekka Salmi
juha-pekka.salmi@np-kierratys.fi
puh. 050 329 6211

Suomen Teollisuuskuitu Oy

Pertti Kleemola
pertti.kleemola@teollisuuskuitu.fi
puh. 050 544 6054

Suomen Keräyslasiyhdistys ry

Erik Berghem
erik.berghem@kesko.fi
puh. 010 532 8553

Mepak-Kierrätys Oy

Heikki Riste
heikki.riste@pyr.fi
puh. (09) 6162 3210

Suomen Palautuspakkaus Oy

Tapani Sievänen
tapani.sievenen@palpa.fi
puh. (09) 8689 8666

Suomen Uusiomuovi Oy

Vesa Kärhä
vesa.karha@plastics.fi
puh. (09) 1728 4326

Puupakkausten Kierrätys PPK Oy

Lars Rask
lars.rask@puupakkauskierratys.fi
puh. 050 325 2246

www.pyr.fi

Linkit tuottajayhteisöjen kotisivuille